

ønsket at gøre det her, men at man ikke har ønsket at fremsætte et lovforslag over hals og hoved med den risiko for juridiske problemer, som der jo var i det forslag, Socialdemokraterne fremsatte, og at man har ønsket at gøre arbejdet grundigt og derfor først fremsætter det nu.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er korrekt. Da vi førstebehandlede Socialdemokraternes lovforslag i april, gav den daværende socialminister udtryk for, at hun var meget villig til at gå ind i arbejdet, at Justitsministeriet og Socialministeriet skulle sætte sig sammen og så prøve at lave et forslag, der juridisk kunne bære.

Men jeg går tilbage til december måned i 2003, hvor sagen med den herre, der havde bosat sig i Sydafrika og havde hævet pension i 16 år, kørte. Der stillede vores hr. Peter Skaarup et § 20-spørgsmål til den daværende socialminister, og dengang var socialministeren ikke interesseret i at begynde at kigge på lovgivningen.

Kl. 14.05

Men det er rigtigt, at den daværende socialminister havde ændret holdning i april måned, og vi er selvfølgelig utrolig glade for, at der nu ligger et gennemarbejdet lovforslag, og vi støtter det.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil spørge fru Pia Kristensen, om fru Pia Kristensen ikke kan se, at der er forskel på lovgivning på baggrund af enkeltsager og ikkeenkeltsager, og at enkeltsagerne kan gøre, at man ikke skal lovgive ud fra dem, men at man godt kan bruge dem i det videre lovgivningsmæssige arbejde. Derfor er man jo nogle gange nødt til at afvise noget, der blev sagt i forbindelse med en enkeltsag.

Jeg kan ikke huske, om fru Pia Kristensen var ordfører i sidste samling, da vi drøftede det. Da vi afviste lovforslaget fra Socialdemokratiet på daværende tidspunkt, var det jo, fordi vi fandt, at det ikke var godt nok. Så jeg kan råde fru Pia Kristensen til at gennemlæse forhandlingerne fra helt tilbage i 1995, da hr. Svend Erik Hovmand rejste denne her problematik før fru Pia Kristensens og min tid her i Folketinget.

Så det der med, hvem der har arbejdet med det, synes jeg ikke, vi skal lade hinanden høre for. Vi har alle sammen haft en fælles vilje til at

ville det rigtige, og nu er vi også nået dertil. Skulle vi ikke hellere glæde os over det?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg var ordfører på det lovforslag, som Socialdemokraterne fremsatte, og der gav jeg også udtryk for – hr. Karsten Nonbo kan læse, hvad jeg har sagt i min ordførertale – at vi meget gerne hurtigt ville have lukket det hul i lovgivningen, men at vi selvfølgelig også ville være med til at vedtage et lovforslag, der var juridisk holdbart.

Derfor var vi ligesom alle de øvrige partier i Folketinget enige i i Socialudvalget, at vi trak forslaget tilbage efter førstebehandlingen. Der blev også skrevet et notat om, at socialministeren så ville arbejde videre sammen med Justitsministeriet om at lave et rigtig godt forslag. Vi synes, det er et rigtig godt forslag, der ligger her, og vi siger ja til det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Det lovforslag, som vi her behandler, har jeg indtryk af, at alle partier ligesom vi i Det Konservative Folkeparti synes er et længe ventet lovforslag.

Allerede tidligere har vi fra konservativ side tilkendegivet, at vi var meget positive over for at støtte princippet om, at man naturligvis ikke skal have udbetalt offentlige ydelser, når man er efterlyst, og når man er flygtet.

Men vi må jo så også erkende, at da vi sidst behandlede et lignende forslag, dengang Socialdemokraterne i deres iver efter at være dem, der kunne sige: Vi kom først, vi kom først, vi gjorde det før de andre, kunne vi ikke støtte det, fordi vi fandt, at der var nogle juridiske betænkeligheder ved det. Bl.a. lagde vi meget vægt på, at det er vigtigt, at man jo skal vide, at man er efterlyst, så man altså ikke kommer til at tage ydelserne fra nogle, der rent faktisk helt uskyldigt tilfældigvis er et eller andet sted henne i verden og ikke ved, at der er nogen, der mener, at der er et problem. Og så også, at man naturligvis får sine retmæssige penge, hvis det viser sig, at de offentlige myndigheder på en eller anden måde har taget fejl.

Nogle problemstillinger, som vi drøftede under behandlingen af det tidligere lovforslag fra Socialdemokraterne, og som var noget af det, der var væsentligt for os Konservative i vores af-